

'Slaap lekker, Knoef.'

Kas knipt het lampje uit en trekt het dekbed over zijn oren.
Zijn ogen vallen meteen dicht.
Knoef ligt op zijn plekje met zijn ogen helemaal open.
Hij kijkt en kijkt, en ziet niets.
Knoef is voor het eerst bij Kas thuis.

Anders slaapt Knoef altijd in de poppenhoek op school.
's Nachts is het in de klas akelig stil.
Alle kinderen en de juf zijn weg.
Dan voelt Knoef zich zo alleen.
Daarom heeft de juf bedacht dat hij voortaan logeerbeer is.
Elke dag gaat Knoef met een kind mee naar huis.
Bij elk kind blijft hij twee nachtjes slapen.

Kas is blij dat hij als eerste Knoef mocht meenemen.
Knoef vond het fijn om met Kas mee te gaan.
Kas slaapt al en snurkt zachtjes.

Knoef is klaarwakker.

Wat is dat? Dat hoort hij op school nooit.
Tik-tik-tik.
Plof - plof.
Boem - boem - boem.
Dat is zijn hart. Hij voelt het bonken in zijn keel.
Zo kan hij nooit slapen.
Nu krijgt hij ook nog buikpijn.
Bang springt hij op.

Knoef wil weg.

'Kas, wakker worden. Ik kan niet slapen, Kas.'

'Hè, wat? Niet slapen?

Gewoon je ogen dichtdoen, zo gaat slapen vanzelf.'

Toch knipt Kas het lampje aan.

Knoefs ogen kijken niet blij.

Kas wil Knoef weer laten lachen.

'Hoe kan ik je helpen, Knoef?'

'Breng me alsjeblieft terug naar school.

Ik wil slapen in de poppenhoek.'

'Je vond het hier toch zo heerlijk, vandaag?

We hebben gevoetbald en pannenkoeken gebakken,'
zegt Kas.

Knoef knikt. Kas heeft gelijk. De dag was fijn.

Maar de nacht niet en dus wil hij terug naar school.

Nu.